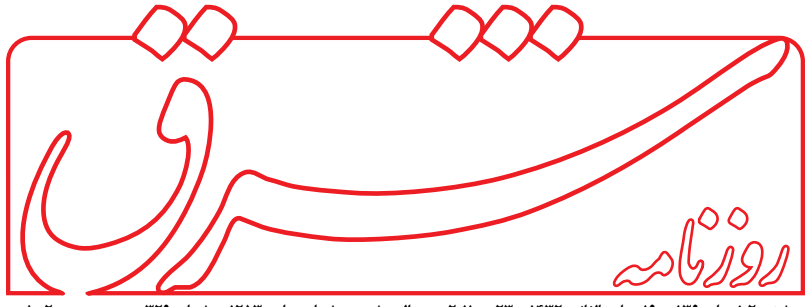

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسؤل: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرزوتین، خیابان زاگرس، پلاک ۹، ساختمان شرق، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹۱-۲، ۸۸۸۸۰۷۱۹، ۸۸۶۵۸۵۵۵
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز - تلفن: ۶۶۱۸۱۳۰-۵
چاپ: روز تاب، جاده مخصوص کرج، نخ زرین شماره ۴ - تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۷
www.sharhnewspaper.ir
تهران: اذان ظهر ۱۳:۰۱ اذان مغرب ۲۰:۲۹ اذان صبح فردا ۴:۱۲ طلوع آفتاب ۵:۵۴

دوشنبه ۲ خرداد ۱۳۹۰ - ۱۹ جمادی‌الثانی ۱۴۳۲ - ۲۳ می ۲۰۱۱ - سال هشتم - شماره پیاپی ۱۲۵۳ - شماره ۳۲۹ دوره جدید - ۲۰ صفحه

عکس‌های دیده نشده «بیتلز» حراج می‌شود

خبرآنلاین: ۵۰ عکس از اولین کنسرت گروه «بیتلز» در آمریکا که پیش از این منتشر نشده بودند، حراج می‌شوند. این عکس‌ها را سال ۱۹۶۴ یک نوجوان از اجرای گروه گرفته و حراجی کریستی تخمین می‌زند عکس‌ها به قیمت ۱۰۰ هزار دلار به فروش بروند. این عکس‌های سیاه و سفید که بیش از ۴۵ سال در یک جعبه در زیرزمین خانه عکاس خاک می‌خوردند، شرح اولین سفر و اجرای گروه محبوب بریتانیایی در واشنگتن دی‌سی و بالتیمور آمریکا هستند.

زاویه

مرگ ارزان

بهروز غریب‌پور

■ از آغاز شکل‌گیری قطعه هنرمندان به عنوان یکی از اشخاص حقیقی و حقوقی حاضر بودم. شهردار وقت تهران و مدیریت بهشت زهرا در ۱۵ سال گذشته، علاقه‌مند بودند تا قطعاتی از بهشت زهرا را در اختیار هنرمندان قرار دهند این تصمیم تحت‌تاثیر سه مساله بود: اول احترام و تکریم هنرمندان، دوم نیت مسوولان وقت شهرداری و بهشت زهرا و سوم در گذشت همسر هنرمند خانم گردآفرید مفید که این اتفاق باعث شد هر هفته خانم مفید بر سر قبر همسرش حاضر شود و این تداوم باعث شد تا مسوولان تصمیم بگیرند با تدارک فضایی این چنینی و منافع چنین قطعاتی متوجه مردم جامعه نیز شود. درست مثل فضاهای به این شکل در پاریس و وین که جاذبه توریستی نیز دارد. به عنوان مثال در قبرستان وین عده‌ای هر روزه روی قبر موتزارت گل می‌گذارند یا حتی برای او نامه می‌نویسند. شهرداری در آن زمان تلاش داشت تا هنرمندان را چه در زمان حیات و چه در زمان مرگ مورد توجه قرار دهد. من در زمان در گذشت جواد ذوالفقاری این قطعه هزینه بپردازم به هرحال اگر این مساله حل نشود شخصا تصمیم گرفتم در مکانی دفن شوم که توجه اقتصادی داشته باشد. به هرحال شرایطی منظر قرار گیرد که حتی برای دفن هنرمندان در این قطعه، تخفیف‌هایی در نظر گرفته شود.

برداشت آخر

آبروداری «به امید دیدار» در «نوعی نگاه» کن ۶۴ جایزه بهترین کارگردانی برای رسول‌اف

حمید جعفری

در غیاب مسوولان سینمای دولتی ایران که وعده حضور در جشنواره کن شصت و چهارم را داده بودند، «محمد رسول‌اف» برای فیلم «به امید دیدار» برنده جایزه بهترین کارگردانی در بخش «نوعی نگاه» این دوره از جشنواره کن شد. مراسم اعطای جوایز این دوره بخش نوعی نگاه کن شنبه شب برگزار شد و دو فیلم «Anirang» به کارگردانی کیم کی-حوک و «موقف‌شده روی خط» ساخته اندراس درسن به طور مشترک برنده جایزه اصلی این بخش شدند. «لانا» ساخته اندرو زویاگینتسف جایزه ویژه هیات داوران بخش نوعی نگاه کن را برد و جایزه بهترین کارگردانی به «محمد رسول‌اف» برای فیلم «به امید دیدار» اهدا شد. «میر کوشتورینسا» رییس داوران بخش نوعی نگاه جشنواره کن بود. همسر «رسول‌اف» به نمایندگی از این کارگردان، این جایزه را دریافت کرد. یکشنبه هفته گذشته در حالی فیلم «به امید دیدار» به کارگردانی «محمد رسول‌اف» در جشنواره شصت و چهارم کن به نمایش درآمد که فردای این روز خبر لغو ممنوعیت خروج این کارگردان سینما از ایران توسط «ایمان میرزاآزاده» وکیل «رسول‌اف» اعلام شد. در همین روزها این فیلم در بخش نوعی نگاه و در سالن نمایش «دوبوسی» در شصت و چهارمین جشنواره سینمایی کن در غیاب «رسول‌اف» و با حضور «یلازار» بازیگر اصلی فیلم به همراه همسر «رسول‌اف» به دعوت «تیری فرمو»، مدیر هنری جشنواره

خبر آخر

تایید حکم اعدام ۲ معترض بحرینی

است. در ماه‌های فوریه و مارس تظاهراتی از سوی مردم بحرین برگزار شد که اکثریت شرکت‌کنندگان در آن را

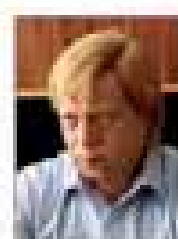
شیعیان تشکیل می‌دادند. در این تظاهرات، مردم خواهان اصلاحات مموکراتیک در کشورشان بودند. به گفته فعالان حقوق بشر احکام اعدام در ماه آوریل برای جلوگیری از ادامه تظاهرات صادر شد. پیشتر یک دادگاه بحرین ۹ نفر را به اتهام ربودن یک مامور پلیس به ۲۰ سال زندان محکوم کرده بود.

هنرمندان درباره فیلم «مرهم» چه گفته اند؟

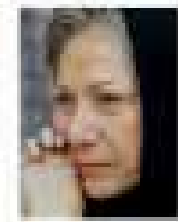
بهرام بیضایی

علیرضا داودنژاد می‌گوید: «مرهم» را به لطف تو دیدم و به آن چنان نزدیک‌شدم که گویی از راه دور در میان تماشاگران آن در تهران نشسته‌ام، حالا همه می‌دانند که تو همیشه می‌توانستی ای «مرهم» یا بهتر از آن را بسازی اگر سینمای مستقل ایرانی را اندکی امنیت مالی بود... در نبود شرایط یکسان برای سینمای پشتیبانی‌شده و سینمای مستقل باخبر مرهم خطر است و این خطری است که تو و هر فیلمساز مستقل دیگر به آن دست می‌زنی. زخمهایی بسیاری هست که نیازمند «مرهم» است.

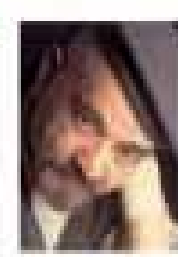
سید محمد بهشتی

فیلم «ایاز» یادگاری ارزشمند در تاریخ سینمای ایران است و امیدوارم «مرهم» علیرضا داودنژاد نیز به یادگارهای تاریخ سینما اضافه شود.

رخشان بنی‌اعتماد

«مرهم» فیلم ساده‌ای است، اقتدار ساده که سخت به دل می‌نشیند. داودنژاد شریف‌ماتم و از راه‌های سر به مهر این جامعه، از جوانان گفت و تلاش‌های فردی حاضران برای نجات، جگرگوشه، هایشان در بی‌پناهی. داودنژاد نشان داده می‌شود فیلم‌ساخت، بی‌ادعا، بی‌ستاره... بی‌حمایت... با «مرهم» همچنان از یاد نمی‌بریم که هنوز سینمای ایران وجود دارد.

مهدی فخیم‌زاده

فیلم «مرهم» را دیدم و به شدت از آن لذت بردم... داودنژاد در این فیلم شیطان اعتیاد و فرشته محبت را روی روی هم قرار داده و از آن مرهمی ساخته که اگر به دلت در آن بنگریم، می‌تواند زخم دردناکی از جامعه ما را درمان کند.

مازیار میری

«ایاز» ما بهجه‌های پد برای «بهترین گردن مسافت» این روزها «مرهم» ی هم بود که تنها هویدایش کردید. مرهمی از جنس عزیز، و عزیزی نگران، نگران نسلی که «بهجه‌های پد» خواندشان برای اینکه «مرهم» طلب نکند و «مرهم» بود فقیهه ای شما تا ساخته‌ها و روزها می‌ماند کاشی «مرهم» دیگر آید برای تکرار لذتی که از سرایت برد پی.

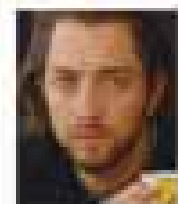
عزت‌الله انتظامی

فیلم «مرهم» برای من بسیار جذاب بود و تا مدت‌ها آن خالسم مسن چادری فیلم با من زندگی می‌کرد.

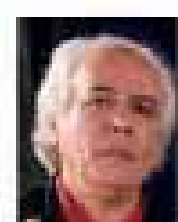
استغر فرهادی

«مرهم» بی‌پیرایه و شریقه راوی زخمی از زخم‌های این روز و روزگار است. کمترین وظیفه هر سینما دوست دعوت از دیگران برای تماشای این اثر گرم و زنده است.

بهرام رادان

«مرهم» فیلمی است ساده و محترم، دست مریزاد به آقای داودنژاد و گروه محترمش که در این والفلسای بوج، لحظات خوبی را برای مخاطب جدی فیلم رقم زدند.

سیروس الوند

«مرهم» آخرین ساخته علیرضا، سرپا و افراشته، بی هیچ دوز و کثک در واقع نمونه‌ای بی‌مراتب گامش از پیش است. همان سینمایی که جامعه را آنگونه که هست با چادری بازیهای به شدت قابل باور و شخصیت‌هایی به شدت قابل شناسایی، ترسیم می‌کند. می‌هرساند، کام را تلخ می‌کند و از این تلخی به شیروانی و گوارایی میرسد، علیرضا برای این همه زخم کهنه که دل و جان شهر را تهدید می‌کند «مرهم» آورده است.

همایون اسعدیان

فیلم «مرهم» تصویری ایران از شهر را به نمایش می‌کشد و سرولست گروهی از جامعه را نمایان می‌کند. به عنوان یک فیلمساز به نگاه باز و رها شده ی علیرضا داودنژاد در فیلم «مرهم» غبطه خوردم. داودنژاد در آخرین فیلم خود تلاشی کرده تا تصویری از یکی از مسایلی را که فشری از جامعه از آن رنج می‌برند، ارائه کند. هنگامی که «مرهم» را دیدم از فضای سرد و بی‌روح حاکم بر کلانشهر تهران اساسی ترس و ناامنی کردم.

پنجره

فقط برای ناصر حجازی دعا کنیم؟

بیژن عبدالکریمی

■ در یکی دو روز گذشته وقتی تیر صفحه اول برخی از روزنامه‌ها را دیدم با تیتیر «برای ناصر حجازی دعا کنید» روبه‌رو شدم. با وجود تمام احترامی که برای ایشان و همه جامعه ورزشی کشور قابل هستم این مساله به ذهن من خطور کرد که چرا درمورد وضعیت بغرنج و بحرانی مهندس عزت‌الله سحابی که این روزها در اغما به سر می‌برد در روزنامه‌ها سطری نوشته نمی‌شود. مردی که متعلق به نسلی است که اخلاق را زیرپا نگذاشت و نسلی که دیگر تکرار نخواهد شد. اگر جامعه‌ای مدعی ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی است چرا حرمت ارزش‌ها و اخلاق در حوزه سیاست را نگه نمی‌دارد. این مساله‌ای است که جامعه را دچار مشکل می‌کند. اصل اخلاق و فرهنگ برتر از سیاست و ملاحظات سیاسی است. اینها ارزش‌هایی است که از سیاست بالاتر است. این حرف‌ها به معنای حمایت از یک جریان خاص سیاسی نیست. مهندس سحابی از نسلی برآمده که تا چند دهه در آینده تکرار نخواهد شد. نسلی که ارزش‌ها و استقلال‌اش را حفظ و منافع ملی را پایمال نکرد و بر تمام مواضع اسلامی و ملی و اخلاقی‌شان پافشاری کرد. این نگاه که ارزش‌ها فقط در اختیار ماست و در هیچ‌کجا یافت نمی‌شود درست نیست. جامعه مدعی ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی باید نشان دهد که از ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی در هرکجا و در هر شخصیتی که باشد حتی در شخصیت‌های رقیب و مخالف سیاسی دفاع می‌کند. آیا خدمات مردانی چون عزت‌الله سحابی، یدالله سحابی و مهدی بازرگان و ... از خدمات مردانی چون ناصر حجازی، احمدرضا عبدزاده، افشین قطبی و علی دایی کمتر بوده است؟

کارتون خواب

علی درخشی

aderakhshi@yahoo.com

